

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616208016
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616208016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému Z. H., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. S. X. S., K. G. G. - V., F. U. XXXXX/XX, Y.. Č.. J. J. S., o zaplatenie 461,95 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 444,05 eur a úroky z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 401,28 eur od 19. 08. 2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Písomnou žalobou zo dňa 11. 11. 2016, doručenou tunajšiemu súdu dňa 18. 11. 2016, uplatnil žalobca voči žalovanému pohľadávku 461,95 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40% ročne zo sumy 401,28 eur od 03. 07. 2015 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 444,05 eur od 03. 07. 2015 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania vzniknutých zaplatením súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.07. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, so žalobcom. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „Cetelem“) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 05. 11. 2014 uzavrel Cetelem, ako veriteľ, so žalovaným, ako dlžníkom, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 415,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver, spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 24-och mesačných splátok vo výške 21,82 eur, t. j. celkom 523,68 eur, so splatnosťou prvej splátky 15. 12. 2014. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a doteraz uhradil Cetelemu len časť dlžnej sumy spolu vo výške 21,82 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného, Cetelem vyhlásil dňa 02. 07. 2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Sumu 461,95 eur žalobca špecifikoval ako zvyšok dlžnej úverovej istiny 401,28 eur, dlžné úroky z úveru 42,77 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 17,90 eur. Okrem toho žiadal priznať úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,45 % ročne zo sumy 401,28 eur od 03. 07. 2015 až do zaplatenia, odvolávajúc sa na úverovú zmluvu a ustanovenia Obchodného zákonníka.

Takisto žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 444,05 eur od 03. 07. 2015 do zaplatenia.

2. Súd doručoval žalobu s prílohami, všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie 6Csp/93/2016-29 zo dňa 02. 01. 2017 žalovanému na obidve adresy (adresu trvalého pobytu aj prechodného pobytu), uvedené v evidencii obyvateľov. Ani na jednej adrese si však žalovaný zásielku nevyzdvihol a napriek rozsiahlemu zisťovaniu súd nezistil aktuálnu adresu pobytu žalovaného. Preto súd postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a na úradnej tabuli súdu zverejnil dňa 16. 06. 2017 oznámenie o podanej žalobe.

3. Vzhľadom k tomu, že predmetom sporu je spotrebiteľská vec, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu bez príslušenstva nepresahuje 1 000,- eur, súd v zmysle § 297 písm. b/ CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 25. 07. 2017 o 08,15 hod. Miesto a čas vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 18. 07. 2017.

4. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

5. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

6. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

7. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Súd vo veci vykonal dôkazy označené žalobcom (žalovaný, ktorý bol v konaní pasívny, žiadne dôkazy neoznačil). Listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Cetelem Slovensko, a.s. uzatvoril v rámci predmetu svojho podnikania so žalovaným, ako fyzickou osobou, nepodnikateľom, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, identifikačné číslo 264059715361294, dňa 05. 11. 2014 (ďalej len „Zmluva o úvere“). Podmienky poskytnutia úveru boli dojednané v časti I. tejto zmluvy, podľa ktorých žalovanému - dlžníkovi, bol poskytnutý úver na zaplatenie ceny tovaru vo výške 415,- eur. Dojednaných bolo 24 mesačných splátok po 21,82 eur, splatnosť prvej splátky 15. 12. 2014, konečná splatnosť úveru dňa 15. 11. 2016 s tým, že splátky boli splatné vždy k 15-tenu dňu v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná 23,40 % ročne ako fixná, RPMN 26,10 %, priemerná RPMN 44,06 %, celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená sumou 523,68 eur. Úver bol dojednaný bez poistenia a čerpanie bolo jednorazové, bezhotovostne. Podľa údajov uvedených v „úverovom prípade“ dlžník zaplatil iba jednu splátku 21,82 eur dňa 08. 01. 2015 a to prevodom z účtu. Žiadne ďalšie splátky veriteľ neevidoval. Ku dňu 01. 07. 2015 vyčísliť dlžnú čiastku sumou 461,95 eur, z čoho na istinu pripadá 401,28 eur, na úroky 42,77 eur a náklady vyčísliť sumou 17,90 eur. Poskytnutie finančných prostriedkov 415,- eur žalovanému, aj platbu vo výške 21,82 eur žalobca preukazoval aj potvrdením, vystaveným veriteľom dňa 31. 10. 2016. Dňa 08. 07. 2015 Cetelem vypracoval oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým žalovaného vyzval uhradiť dlžnú sumu 461,95 eur, zloženú z úverovej istiny 401,28 eur, dlžných úrokov 42,77 eur a nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky 17,90 eur, do 14-tich dní od doručenia tohto oznámenia. Zásielka bola žalovanému zaslaná doporučené, ale podľa oznámenia pošty, táto bola vrátená dňa 03. 08. 2015 z dôvodu, že adresát si ju nevyzdvihol v úložnej lehote.

10. Z obsahu Zmluvy o úvere a z účelu, na ktorý boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky jednoznačne vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver, čo bolo v konaní nesporné. Na vzťahy

strán sporu sa preto použijú predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľa a v prípade, ak tieto predpisy neupravujú niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva v širšom zmysle slova podľa Občianskeho zákonníka. Jedná sa síce o tzv. absolútny obchod, ale pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (05. 11. 2014),

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Obč. zák. v znení účinnom ku dňu 05. 11. 2014,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. v znení účinnom ku dňu 05. 11. 2014,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných a úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 05. 11. 2014 (ďalej len „ZSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 ZSÚ.

16. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi označenými žalobcom, ktorých obsah žalovaný nespochybnil. Nakoľko sa však jedná o spotrebiteľský vzťah a žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či Zmluva o úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

17. Preskúmaním súd zistil, že Zmluva o úvere obsahuje náležitosti stanovené ZSÚ v ustanovení § 9 ods. 2, takže veriteľovi v prípade dodržania splátok by žalovaný bol povinný zaplatiť celkovú čiastku 523,68 eur (24 splátok po 21,82 eur). Tvrdeniami žalobcu, ktoré mal súd preukázané aj predloženými listinnými dôkazmi však vyplýva, že žalovaný dojednané podmienky nedodrжал a zaplatil iba jednu splátku 21,82 eur.

18. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že veriteľ môže zosplatiť úver iba za predpokladu, ak je to zmluvnými stranami dojednané. Časť III. bod 3.1 Zmluvy o úvere obsahuje právo veriteľa zosplatiť úver. V súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák. toto právo veriteľ mohol využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením niektorej splátky za predpokladu, že na zosplatenie vopred dlžníka upozornil. Žalobca nepreukázal, že pred zaslaním oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 08. 07. 2015, upozornil žalovaného na uplatnenie tohto práva. Z ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. potom vyplýva, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky. Zosplatenie úveru ku dňu 02. 07. 2015 veriteľ (Cetelem) oznámil žalovanému „Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ č. 42734890980001“ zo dňa 08. 07. 2015, takže povinnosť zaplatiť dlžnú sumu žalovanému vznikla do 15 dní po jeho doručení.

21. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si žalovaný neprevzal, ale nakoľko toto oznámenie veriteľ zaslal žalovanému doporučenou poštovou zásielkou a podľa bodu 6 časť 3 úverovej zmluvy za riadne doručenie korešpondencie klientovi sa považuje doručenie dlžníkovi alebo spoludlžníkovi, súd vychádzal z fikcie, že uvedená zásielka bola žalovanému doručená dňa 03. 08. 2015. Vzhľadom na zákonnú 15-dňovú lehotu povinnosť, žalovaný bol povinný vrátiť dlžnú sumu najneskôr 18. 08. 2015.

22. Veriteľ poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 415,- eur, pričom podľa splátkového kalendára prináleží zo splátky žalovaného, uhradenej dňa 12. 12. 2014, na úhradu istiny 13,72 eur a na úroky 8,10 eur. Potom zostala neuhradená istina 401,28 eur, ktorú si žalobca v konaní aj uplatnil. Žalovaný od januára 2015 úver nesplácal ani čiastočne, takže veriteľ dôvodne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02. 07. 2015. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru veriteľovi patria dojednané úroky vo výške 23,40 % ročne. Žalobca úroky vyčíslil sumou 42,77 eur, ktorú žalovaný nespochybnil, takže súd žalobcovi priznal aj uplatnené úroky z úveru do zosplatenia vo výške 42,77 eur a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi spolu čiastku 444,05 eur.

23. V časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania sumy 17,90 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, svoj nárok nepreukázal a ani neodôvodnil, o aké náklady sa jedná, kedy a na aký účel boli vynaložené. V tejto časti preto žalobca neunesol dôkaznú povinnosť, ani povinnosť tvrdenia podľa § 150 CSP, v dôsledku čoho súd tento nárok žalobcovi nepriznal.

24. Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“)

(1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

25. V zmysle citovanej právnej úpravy, dojednaný zmluvný úrok 23,40 % ročne je odplata za užívanie požičanej sumy, pričom je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, to znamená spolu s istinou. Doba splatnosti zmluvného úroku sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník teda rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatenia istiny úveru, to znamená jednorazovo alebo v splátkach. Celková suma zmluvných úrokov však musí byť zaplatená najneskôr so zaplacením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len v prípade, ak je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Na základe uvedeného, zmluvné úroky prislúchajú oprávnenému len do doby splatnosti dlhu. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastáva stav, keď dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, teda nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Pokiaľ preto žalobca žiadal priznať zmluvné úroky z úveru 23,40 % ročne z istiny 401,28 eur od nasledujúceho dňa po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. od 03. 07. 2015 do zaplatenia, nárok dôvodný nebol a v tejto časti súd žalobu zamietol.

26. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania z plnením peňažného dlhu.

30. Na základe oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol žalovaný povinný zaplatiť dlžnú sumu, teda úverovú istinu 401,28 eur a dlžné úroky 42,77 eur, najneskôr do 18. 08. 2015. Nakoľko v tejto lehote dlžnú sumu nezaplatil, dňom 19. 08. 2015 sa dostal do omeškania. Ku dňu vzniku omeškania bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,05 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 5,05 % ročne, ale len z istiny 401,28 eur. V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania aj z úrokov z úveru (tieto požadoval zo sumy 444,05 eur), tieto súd žalobcovi nepriznal. Úroky z úveru, aj úroky z omeškania sú v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky, pričom oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (R 70/1995). Podľa judikatúry Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t. j. zmluvných úrokov (Rc/5/2006). Žalobcovi preto patria úroky z omeškania iba z istiny 401,28 eur. Pre vznik omeškania pritom nie je určujúci dátum zosplatnenia úveru (ktoré veriteľ uskutočnil ku dňu 02. 07. 2015), ale žalovanému musí byť toto zosplatnenie oznámené a musí mu byť poskytnutá zákonná lehota na plnenie. Preto súd zamietol návrh žalobcu aj v časti, pokiaľ sa domáhal priznania úrokov z omeškania 5,05 % ročne z istiny od 03. 07. 2015 do 18. 08. 2015 a pokiaľ žiadal priznať tieto úroky z vyššej sumy ako 401,28 eur.

31. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

32. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

33. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

37. Žalobca uplatnil voči žalovanému sumu 461,95 eur, úroky z úveru 23,40 % ročne zo sumy 401,28 eur od 03. 07. 2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovali uplatnené úroky z úveru sumu 193,97 eur) a úroky z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 444,05 eur od 03. 07. 2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku tieto úroky predstavovali sumu 46,32 eur). Potom ku dňu vyhlásenia rozsudku žalobcom uplatnený nárok predstavoval spolu 702,24 eur. Žalobcovi bola priznaná suma 444,05 eur a úroky z omeškania 5,05 % ročne z istiny 401,28 eur od 19. 08. 2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku tieto predstavujú čiastku 39,25 eur), teda v čase vyhlásenia rozsudku priznaný

nárok predstavoval spolu 483,30 eur, čo z uplatnenej sumy 702,24 eur predstavuje 69 %. Po započítaní úspechu žalovaného v rozsahu 31 %, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.